

steriet; der ligger jo allerede dér mange rapporter. Det handler altså om at tage fat.

Først og fremmest mener Dansk Folkeparti, at der skal langt færre udlændinge til Danmark, og at det skal gøres langt sværere at få dansk statsborgerskab. Derfor er vi altså nødt til at komme væk fra, at der 3-4 gange om året fremsættes lovforslag her i Folketinget, hvor tusinder af udlændinge på en gang bliver danskere. Regeringen mangler også at oplyse, hvad den vil gøre ved det problem. Indfødsret har endnu ikke været med i statsministerens tale om initiativer. Det kan være, det kommer.

I stedet for på sådan en måde, som man gør det på i dag, synes vi i Dansk Folkeparti, at der skal ske en individuel bedømmelse af hver enkelt søøger, og det skal naturligvis sikres, at kriminelle ikke får dansk statsborgerskab.

Vi skal også have fjernet retskravet på familiesammenføringer. Indenrigsministeren har jo tidligere mange, mange gange højtideligt lovet, at nu ville antallet af familiesammenføringer falde. Jeg tror stadig væk, der er mange, der kan huske, at da indenrigsministeren tiltrådte, skulle der tages mange initiativer på området. Men der er altså ikke sket noget konkret, som i hvert fald har fået antallet til at falde. Som jeg husker det, og jeg tror, der er mange andre borgere, der husker det på den måde, så var et af indenrigsministerens løfter, at der nu skulle ske noget, f.eks. skulle der gøres op med hele begrebet de facto-flygtninge. Det er absolut ikke sket.

Statsministeren har bebudet særbehandling af flygtninge og indvandrere. Det sker jo allerede vedrørende boligtildelinger og på en lang række andre områder. Men også på arbejdsmarkedet har jeg bemærket, at indenrigsministeren nu ved en konference vedrørende integration har varslet positiv særbehandling.

Samtidig ved vi, at der har været en meget omfattende debat i sommerens løb om tørklæder, hvor arbejdsministeren ikke rigtig kunne finde ud af, hvad han mente, og hvad den tidligere arbejdsminister mente, og hvor arbejdsministeren absolut ikke ville sige, at det da selvfølgelig er arbejdsgiverens ret at bedømme, om der skal bæres tørklæder eller ej i den forretning, han selv har.

Må jeg i den forbindelse minde Folketinget om den hjemsendelsesplan for somalierne, som statsministeren i tv for et par år siden lovede befolkningen. Der er ikke sket noget. Statsministeren lover og lover og lover, men der sker

ikke noget. Derfor vil jeg godt høre statsministeren her i dag, hvordan det går med den der hjemsendelsesplan. Hvor mange er der sendt hjem? Er vi måske kommet op på 10 personer nu, efter at tallet har været 7 igennem ganske mange måneder? Eller måske kan vi endda snige os op på 15 ud af de snart 14.000, der kom til Danmark. Lad os få tallet, men lad os også få at vide, hvad regeringen vil gøre for at sætte skub i hjemsendelserne. Er planen opgivet eller hvad? Det vil Dansk Folkeparti godt have statsministerens svar på.

Men der skal selvfølgelig også være langt mere konsekvens over for de anden- og nu tredjegerationsindvandrere, der begår vold. Det skal være slut med løftede pegefingre og tiltalefrafald. Der skal ske udvisninger i langt højere grad af borgere, der ikke kan overholde danske normer og regler. Truslen om udvisning er tilsyneladende det eneste, disse voldselementer har respekt for.

Dansk Folkeparti vil så gerne se handling fra regeringens side. Vi er så trætte af at høre om løfter, når der ikke sker noget, og vi har en fornemmelse af, at det samme gør sig gældende for befolkningen. Jeg skal ikke tage befolkningen i ed; jeg kan bare lytte, en gang imellem lægge øret lidt til og høre, hvordan danskerne reagerer over for den mangel på konsekvens, der rent faktisk er.

Også af nogle meningsmålinger – så kan man lægge i dem, hvad man vil, men der har faktisk været en meningsmåling i går i Jyllands-Posten – fremgår det, at 61 pct. af befolkningen og faktisk også 55 pct. af de socialdemokratiske vælgere ønskede hårdere straffe for de helt unges kriminalitet. Man kan spørge, hvorfor regeringen ikke handler.

Statsministeren sagde også i sin åbningstale, at der er mange, der rakker ned på Danmark for tiden. Så er der det ene galt, og så er der det andet galt, sagde statsministeren, uden tilsyneladende at forstå, at der er rigtighed i de udtalelser, og frygt er der også i disse nedrakninger, som statsministeren kaldte det.

Jeg ved ikke, om statsministeren overhovedet læser aviser. De er ellers hver evig eneste dag fyldt med beretninger om vold og tyverier. Det bør vi altså komme til livs, og det arbejder politiet i hvert fald også ihærdigt for, men det sidste politiforlig medførte desværre, at der langt fra er det mandskab, som er nødvendigt i den situation, vi befinder os i.